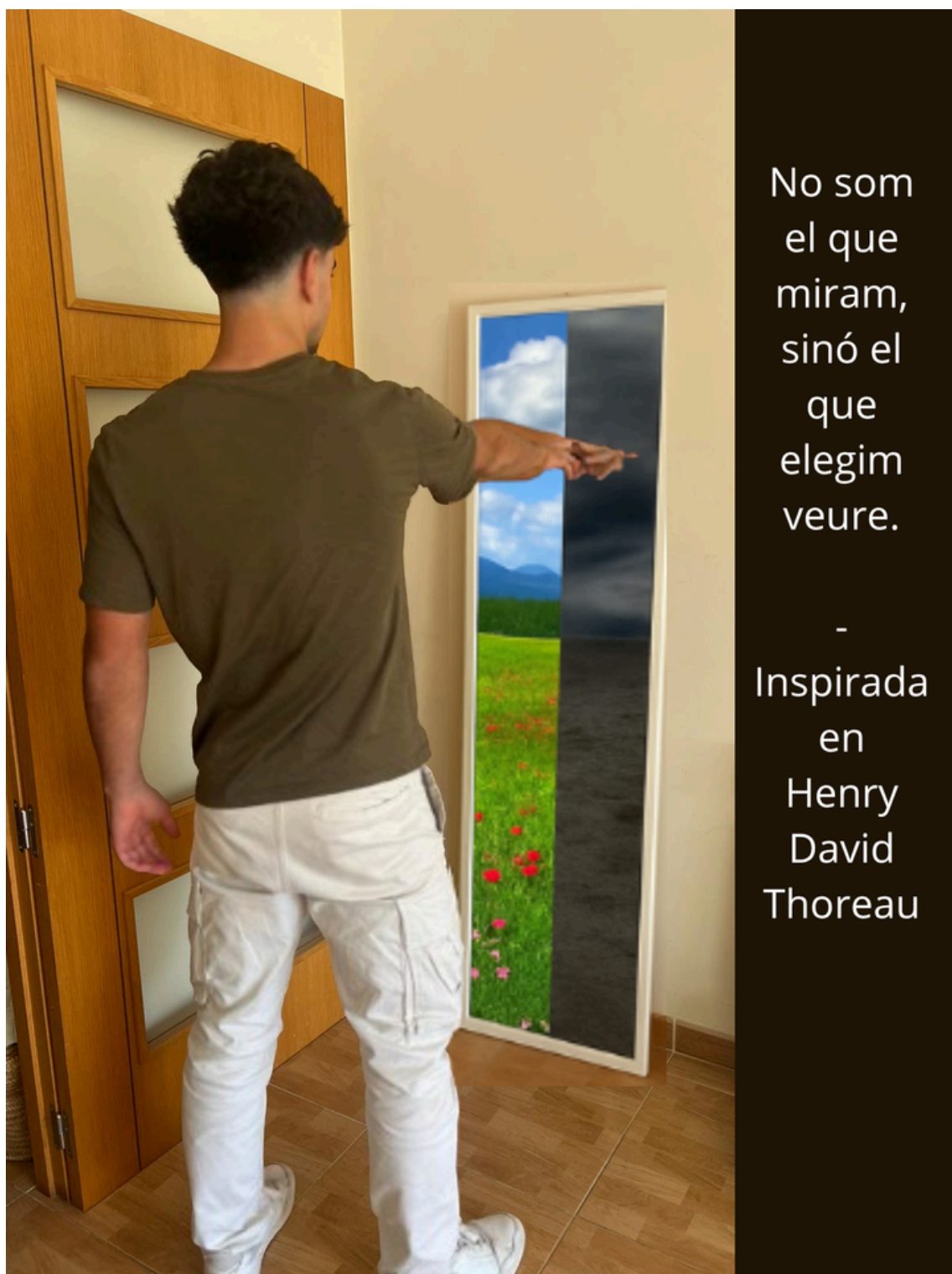

NOVEMBRE 2025

IES INCA

ESCOLTES EL BATEC DE LES PARAULES?

No som
el que
miram,
sinó el
que
elegim
veure.

-
Inspirada
en
Henry
David
Thoreau

Contingut

- Petites reflexions, abans de començar...
 - Fotofilosofia: imatges per fer-nos pensar
 - Contes des de l'ànima: microrelats
 - Vols formar part d'aquest viatge?
-

PETITES REFLEXIONS, abans de començar...

Totes les obres que trobaràs aquí han estat realitzades per alumnes de l'IES Inca. Les imatges han estat creades per l'alumnat de l'assignatura de filosofia, de **primer de batxillerat**.

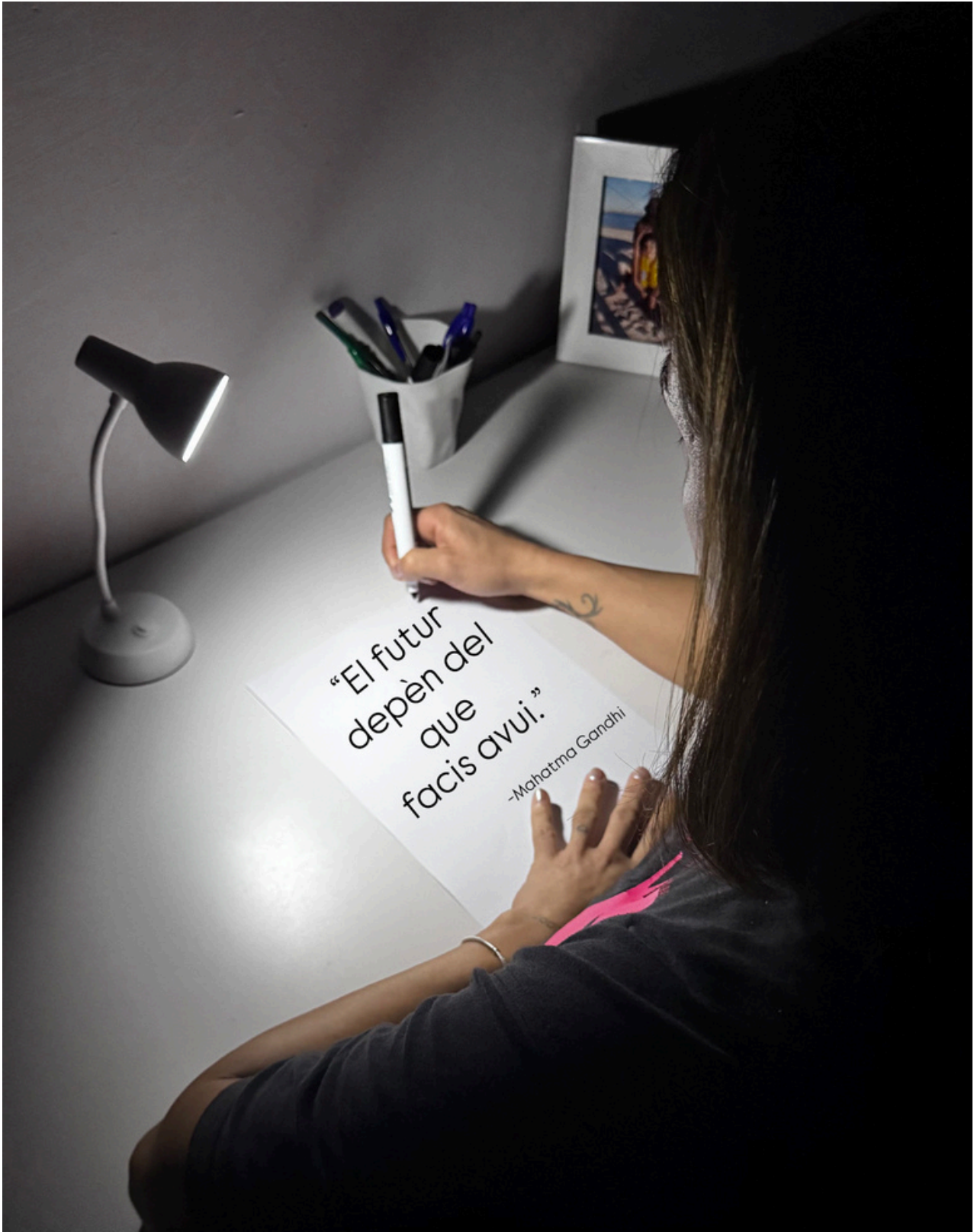
Els microrelats són el resultat creatiu d'**alumnes de segon i tercer d'ESO**, de l'assignatura de català, a partir de la proposta del concurs "Contes des de l'ànima", de la Fundació es Garrover.

Tots **els microrelats són ficció**, és a dir, són inventats i no reflecteixen la realitat de l'autora o l'autor.

Volem donar les **gràcies a tothom** que s'ha engrescat en aquest petit projecte. Esperam que això sigui **tan sols l'inici d'un llarg viatge...** Bona lectura!

Comissió Biblioteca i Pla Lector
Edició i maquetació: Catalina Alou Font

Imatges per fer-nos pensar...

Contes des de l'ànima...

ARA I SEMPRE

Laia Ribot

L'altre dia vaig trobar una foto meva de quan era petita. Sortia al parc amb el meu germà, rient. Em vaig posar a riure, però també vaig sentir **un poc de nostàlgia**.

Record com si fos ahir com jugava tot el dia sense preocupar-me de res, jugant amb la meva família o simplement xerrant de com anava el dia.

Abans tot era més divertit i fàcil. **Els horabaixes pareixien eterns** i ara tot és al revés.

Tinc més deures, més responsabilitats i, de vegades, **enyor aquella època on la paraula "preocupació" no existia**.

Igualment, quan mir aquella foto not que **una part d'aquella nina encara està dins mi**, i em fa recordar com de bonic era ser petita.

La felicitat de l'home consisteix en
la contemplació.
-Aristòtil

Contes des de l'ànima...

ALLÀ ON NINGÚ ARRIBA

Sara Valencia

Et sents lluny, no físicament, sinó dins teu, **com si fossis una nau petita que flota per l'espai**, sense saber ben bé cap on va.

A classe, fas veure que tot va bé. somrius, camines com si res. Però **dins tu hi ha un univers que ningú veu**. Pensaments que giren com planetes, emocions que xoquen com meteorits. I tu, al mig, intentat entendre-ho tot.

Quan arribes a casa, et tombes al llit i mires el sostre com si fos el cel. **Et preguntes si hi ha algú, en algun lloc, que també se sent així**. No estàs trist del tot, però tampoc alegre. Estàs... flotant.

Et costa explicar-ho, no per falta de ganes, sinó de paraules.

Imagines enviar un missatge a l'univers: "Hola, sóc aquí. No em veus, però existesc."

Potser ningú el rep. Potser sí.

Pensar-ho ja et fa sentir millor.

"La naturalesa no fa res en va."

-Aristòtil

El més gran obstacle per a la vida és l'espera del demà i la pèrdua del dia d'avui.
-Sèneca

Contes des de l'ànima...

ESTIC BÉ?

Ipek Ebazer

Avui em sentia estranya, **com si tot el món hagués anat massa de pressa i jo m'hagués quedat enrere**. Només volia amagar-me en el pupitre i que ningú em mires.

Quan he arribat a casa, he dit "bé", quan m'han preguntat com estava i com m'havia anat l'escola. Però era un **"no sé, no sé com estic"**. O potser un **"em fa mal, però no sé on"**.

A la meva habitació, he agafat un full i he començat a fer línies, punts, corbes...

Les mans em tremolaven i els ulls se m'han omplit d'aigua, però no plorava si no que **era com si les llàgrimes només volguessin dir "Ei, necessit ajuda."**

Si has canviat,
t'he arribat a conèixer del tot?

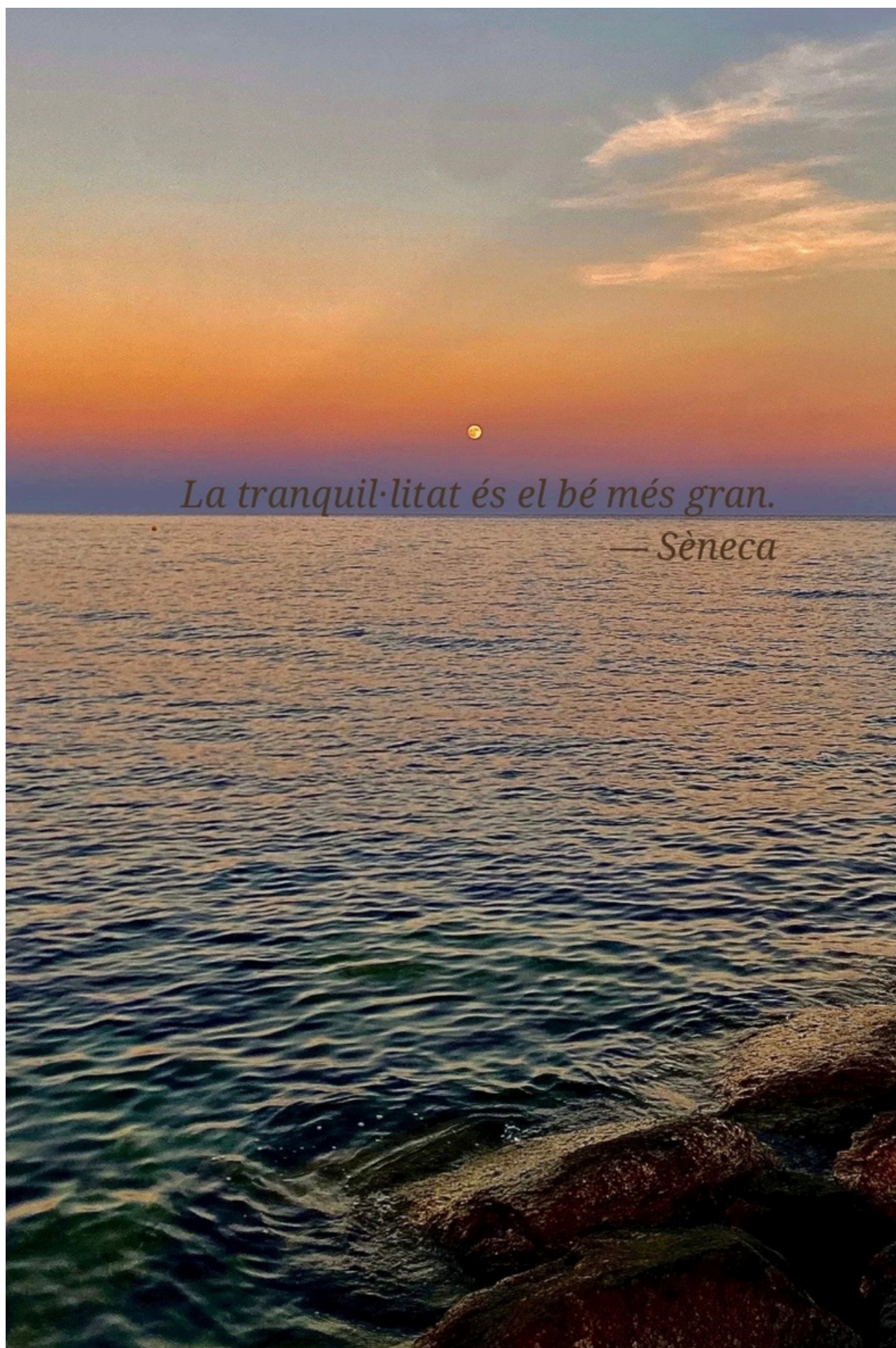
-Hayden Anhedönia

"Tot objecte estimat vessa una mica del seu ésser...l'ombra del seu ésser, en la seva pròpia no-existència" - Gaston Bachelard.

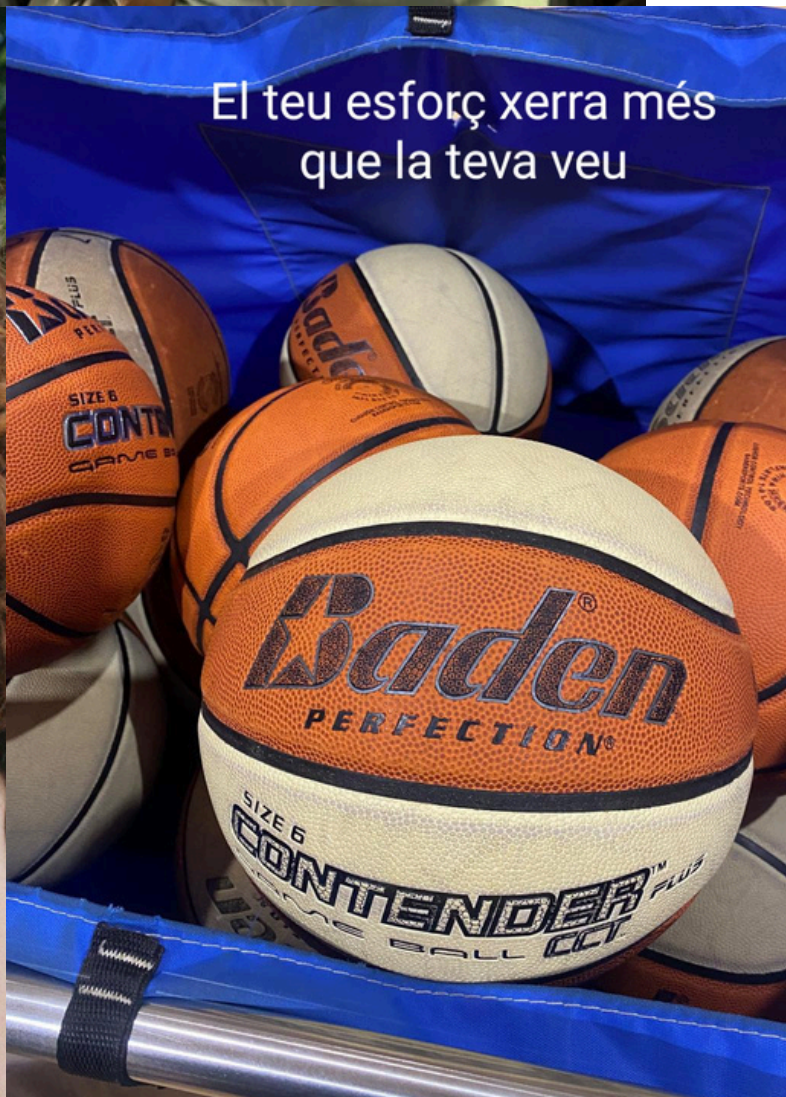

"De totes les coses que la saviesa ens procura per a la felicitat de la vida, la més necessària és l'amistat."

- Epicur

De totes les coses a tenir por, i triam l'amor?

El teu esforç xerra més que la teva veu

Contes des de l'ànima...

LA MOTXILLA INVISIBLE

Maria Bestard

Hi havia una nena que nomia Júlia. A l'escola, alguns companys sempre la molestaven. Li deien coses lletges i a vegades la deixaven sola al pati. **Na Júlia es sentia molt trista, com si portés una motxilla invisible** a l'esquena.

Un dia, a classe, na Júlia va aixecar la mà i va parlar amb la seva professora.

-Profe, no m'agrada com em tracten alguns companys... - va dir en veu baixa.

La professora **la va mirar amb comprensió i li va somriure.**

-Gràcies per dir-m'ho, Júlia t'ajudarem.

Després, la Júlia va parlar amb els seus amics més propers.

-No et preocupis, Júlia, estam amb tu, van dir-li.

Aquell dia, **la motxilla invisible es va fer una mica més lleugera.** Na Júlia va aprendre que no estava sola i que podia parlar quan alguna cosa la feia sentir malament.

Contes des de l'ànima...

VOLAR

Daniela Álvarez

Na Maria es mira al mirall i **sent tremolar el seu món quan escolta les veus dels seus pares discutir.**

No sap quin error ha comès perquè l'únic que va fer és dir-se "ella" i no "ell".

Ella odia el seu cos, aquest cabell curt i el cos pla. Ella no ho entén, ells tampoc.

Sent com si tots l'odiassin, però **no pesa més que l'oi que es té a ella mateixa.** Vol maquillar-se com la seva mare i tenir els cabells llargs com la seva germana. Però el seu pare cada dia li repeteix "fill, un mascle has de ser".

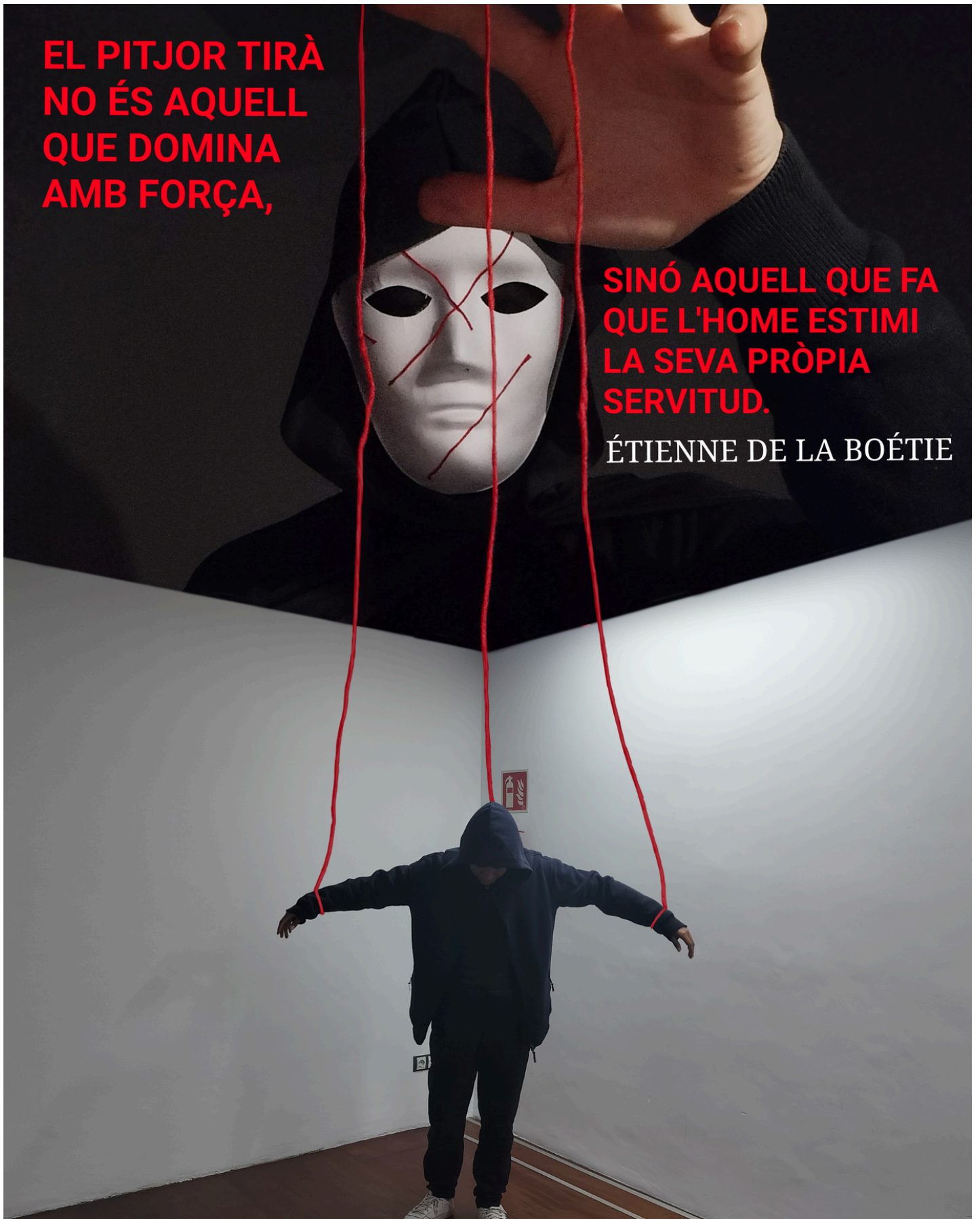
No volia viure al seu cos i un dia va decidir deixar de viure.

Diuen que va ser suïcidi, però ella tan sols va ser víctima de la discriminació.

**EL PITJOR TIRÀ
NO ÉS AQUELL
QUE DOMINA
AMB FORÇA,**

**SINÓ AQUELL QUE FA
QUE L'HOME ESTIMI
LA SEVA PRÒPIA
SERVITUD.**

ÉTIENNE DE LA BOÉTIE

Contes des de l'ànima...

EL DESPERTAR DE NA INÉS

Hanan Hammouchi

Inés tenia disset anys i un somriure com un matí de primavera. El seu cosí Sofian era com el seu germà: compartien secrets, rialles i somnis.

Eren dues ànimes navegant el mateix riu, amb l'aigua clara de la infantesa als ulls, però el riu va canviar de curs quan na Inés va conèixer a un noi de color intensos però falsos.

La seva veu es va apagar entre murmuris i silencis pesats. Tancant portes, el món es va fer petit, com una gàbia daurada.

És quan va conèixer a una noia que **li va ensenyar a mirar-se al mirall sense por,** i va entendre que **estimar-se no és perdre's, sinó trobar-se.**

Va deixar enrere la relació i **va renéixer més forta i lliure.**

El destí li va preparar pur amor, diversió... llum als seus somriures... i ella, una bona papallona que envolta bones flors.

**“La Terra riu en flors.”
— Ralph Waldo Emerson**

Contes des de l'ànima...

DECEPCIÓ

Lyra Fer

"Quina decepció de dona". Això em deien els meus amic, familiars... Quan jo sé que, per dins, no soc una "dona".

No em sento còmode amb vestits, molt menys amb maquillatge. Ho estic passant molt malament en la pubertat...

Els meus pares em tracten pitjor que abans, a vegades m'insulten, o a vegades em diuen "que desgràcia de dona..." Mai he escoltat un "Fill". Només em veuen com a una "Filla"...

Cada dia escolto insults, quan vaig a classe només em miren com si... No fos suficient.

Perdó per no sabre com ha de comportar-se una... "dona".

Perdó per ser una moléstia quan vaig vestit com un "homo", perdó per... existir.

No puc més... Un pont, un salt petit.

Allò vell és bonic perquè el temps
ho ha convertit en records

Contes des de l'ànima...

LES NITS SENSE ABRAÇADES

Josep Campaner

Han passat tres anys, tres durs i dolorosos anys, recordant cada dia aquell tràgic esdeveniment.

Ara, a una preciosa planúria, plena de vegetació i animals, es troba una enorme i estilitzada casa on visc amb el meu tiet, un home tranquil i calculador **com el vol d'un esbart d'ocells sobre el mar.**

Però **no tot són flors i roses.** El meu tiet entra cada nit per aquella robusta porta, després d'**haver intentat cercar consol al fons de cada copa,** per llavors culpar-me per aquell accident, fins finalment expressar aquest sentiment amb una marca al cos, feta pels seus propis punys, que en cada cop pareixen estar més i més plens de ràbia.

L'alcohol treu dimonis que els altres han de suportar, però aquests dimonis obren cada pic més la ferida, que en aquest cas, tan sols es pot curar amb l'ajuda d'un ganivet o una finestra.

Sigues el teu propi far
enmig del mar

Contes des de l'ànima...

EL PES DEL SILENCI

Laura Bonet

A vegades es quedava mirant la lluna **amb el cap ple de pensaments que no sabia ordenar**. Sentia com si tot el que li havia fet il·lusió i feliç abans, ara li fos lluny, com un record: les rialles, les nits fins tard parlant, els somnis que tenia... Tot semblava d'una altra vida, **com si hagués quedat atrapat en el temps**. Un temps que ja no tornaria mai.

Al pit se li feia un nus que no marxava mai. De vegades estava trist i no sabia per què, només ho estava. El món seguia girant, els dies passant, la gent reia i **ell es sentia com si fos invisible**. Tot li resultava difícil i pesat; aixecar-se del llit, somriure quan després per dins volia desaparèixer.

Hi havia moments en els que **volia cridar però no li sortien les paraules**. Altres cops només volia desaparèixer una estona, dormir com si així el buit fugís. Però al fons, molt al fons, volia tornar a sentir alguna cosa que no fos buit, encara que fos dolenta.

Perquè **pot ser que sentir el buit també és una forma de saber que encara estàs viu**.

Laura Bonet

L'amor immadur diu: "t'estimo perquè et
necessito".
El madur diu: "et necessito perquè t'estimo"
(Erich Fromm)

Contes des de l'ànima...

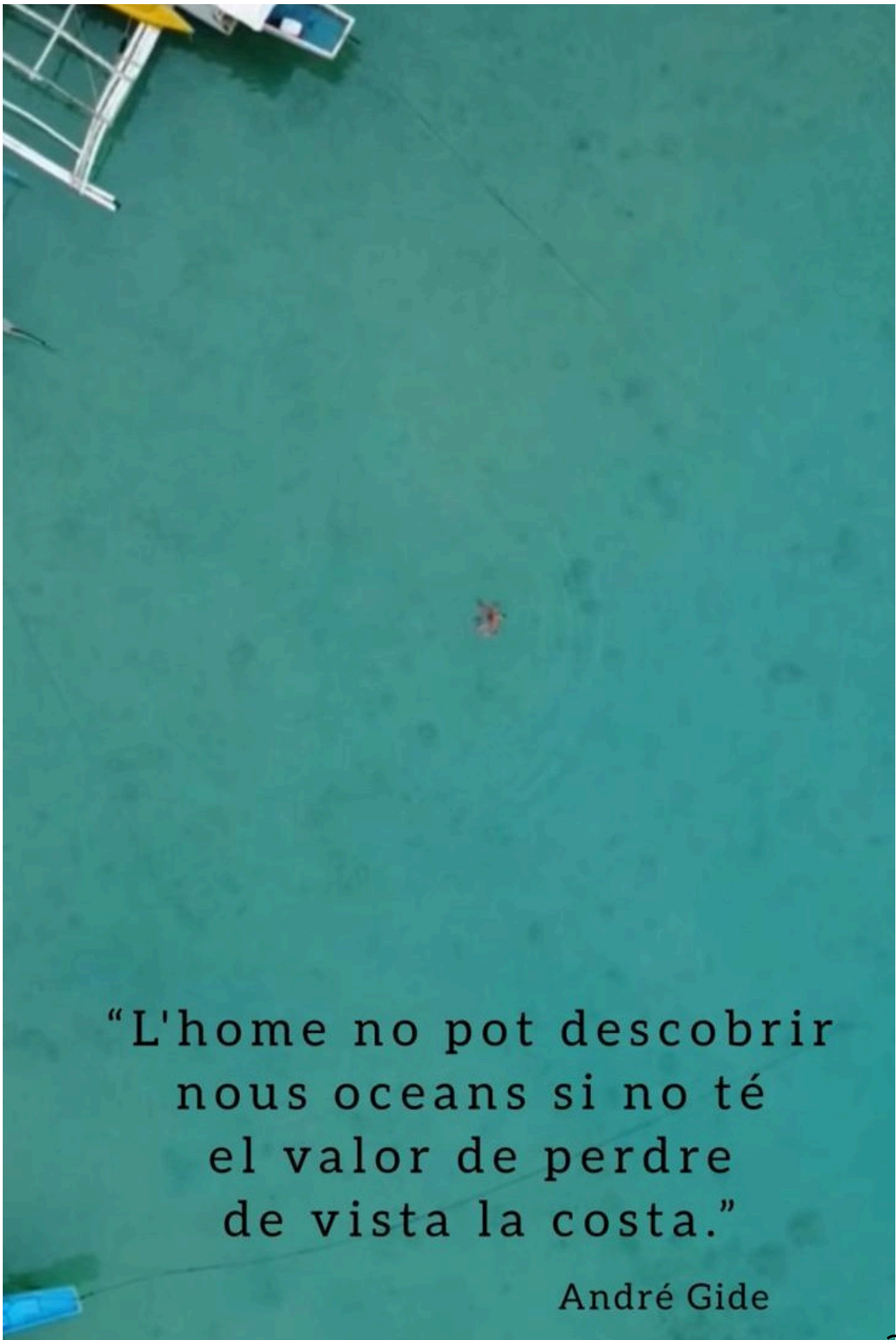
LA MEVA FERIDA

Mimi

Cada **gota de pluja que cau fora va en sintonia amb les llàgrimes** que cauen dels meus ulls, regalimen per la meva cara i acaben foses al meu coll.

La Terra ja ha fet **una volta al sol** i la persona que em va tenir nou mesos dins no ha tornat.

Em va abandonar i, per això, **el meu cor té una ferida** tan gran que no sé si cicatritzarà qualche dia...

An aerial photograph of a person swimming in the ocean. The water is a deep teal color. In the top left corner, the white hull and yellow sail of a boat are visible. A thin line, possibly a rope or a small boat, stretches across the water from the boat towards the center. In the center of the image, a small, reddish-brown object is visible, which appears to be a person swimming. The text is overlaid on the bottom half of the image.

“L'home no pot descobrir
nous oceans si no té
el valor de perdre
de vista la costa.”

André Gide

El gran so és gairebé inaudible -Laozi

The musical score is written for a band and includes the following markings and instructions:

- Tempo markings:**
 - $\text{♩} = 52$ *Moderato*
 - $\text{♩} = 90$ *Presto(al)*
 - $\text{♩} = 90$ *Andante Moderato*
 - $\text{♩} = 60$ *Allegro*
- Dynamic markings:**
 - pp* (pianissimo)
 - mf* (mezzo-forte)
 - f* (forte)
 - mp* (mezzo-piano)
 - ff* (fortissimo)
- Performance instructions:**
 - rall.* (rallentando)
 - Poco più mosso*
- Instrumental parts:**
 - Castanyetes*
 - Caixa Xinesa*
 - Caixa*
- Rehearsal marks and measures:**
 - Measures 6, 10, 15, 16, 32, 142, 144, 148, 180, 240, 280.
- Footer:**

Banda de Música del Municipi de Selva

Cuida el que vols, és caríssim
perdre el que no té preu.

T'agradaria formar-ne part?

SI ET FA IL·LUSIÓ, qualsevol cosa és possible...

La nostra il·lusió és poder **compartir reflexions i creacions artístiques**, que són el fruit de la nostra imaginació, i **gaudir** tot allò que sorgeix dins aquest **espai de convivència** que és el nostre centre.

Quina és la teva il·lusió?

Si tens una idea o ens vols fer arribar **una col·laboració** que t'agradaria veure publicada a la revista, ens encantaria donar-li un espai per **fer-la visible**.

Ens inspira compartir i **formar equip**: alumnes, famílies, professorat, personal no docent...

Ens pots fer arribar les teves **col·laboracions** a:

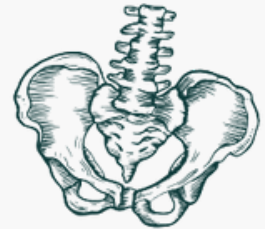
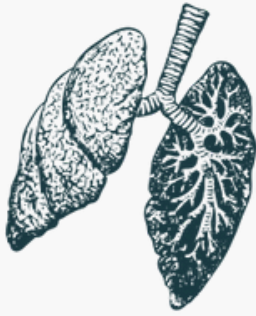
plec@iesinca.cat

Moltes gràcies per endavant...

Comissió Biblioteca i Pla Lector

REVISTA

IES Inca

vols **col·laborar**-hi?

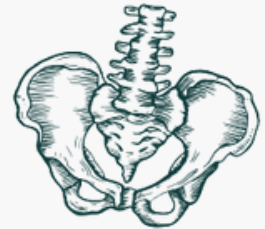

articles d'opinió, entrevistes,
relats, reflexions, poemes,
còmics, jocs...

plec@iesinca.cat

REVISTA

IES Inca

gràcies per ser-ne el cor!

articles d'opinió, entrevistes,
relats, reflexions, poemes,
còmics, jocs...

plec@iesinca.cat